11/12/2020

Храмовна слава манастира Каленића

У дану када Света Црква прославља Увођење Пресвете Богородице у Јерусалимски храм, у Светињу над Светињама, 4. децембра 2020. године, храмовну славу је прославило сестринство славног манастира Каленића.

Његово Преосвештенство Епископ шумадијски и администратор Архиепископије београдско-карловачке г. Јован је служио свету архијерејску Литургију уз саслуживање протојереја-ставрофора Животе Марковића и Драгослава Цветковића, јереја Александра Јаћимовића, протођакона Ивана Гашића и јерођакона Василија (Старовлаха).

Молитвено сабрање су својим слаткопојем улепшали чланови певачког друштва *Српски православни појци* из Београда.

-Окупили смо се како бисмо прослави Бога, који је прославио Пресвету Богородицу, а она Прославила Њега и цео род људски. Велики је благослов Божји што нам је Он дао Пресвету Мајку Божју да нам Она буде заштиница, молитвеница, путеводитељица, јер ко ће достојанственије водити децу него мајка. Она је не само путеводитељица, него и мост којим је Бог сишао на земљу, којим је Он узишао на небо и показао да је то у исто време и наш мост.

Јер и ми смо дошљаци на земљи, али ћемо се вратити тамо где је наша вечна отаџбина, где је тај наш вечити град. Велика је улога Богородице у домостроју Божјег спасења и зато смо се и ми данас окупили у Њеном дому, јер није нигде топлије деци него у дому мајке, али само ако деца умеју да осете топлину мајчину. Ми смо се сабрали у овој великој светињи, надалеко чувеној, не само у наше време, него већ дуго, дуго, као бисер драгоцени, којим ова светиња сија и сведочи живот нашег народа и сведочи да је Господ наш Исус Христос присутан међу нама. Сведочи Литургијом која се служи, која нам сведочи Царство Небеско, које је Господ обећао свима који Га љубе. Царство небеско чији смо ми пуноправни грађани јер нас је Господ уздигао на то високо достојанство, беседио је владика Јован.

-Царство Божје је у нама. Ако имамо Бога у себи, ако живимо Богом, онда смо ми већ сада у Царству Небеском. Али ако човек није сместио Бога у себе, онда је он у паклу. Отуда и све муке, незадовољство и сва животна несрећа, зато што нисмо сместили у себе Бога, Царство Божје. Ова Светиња сведочи Господа благодаћу, али и молитвама и животом оних који су овде, од самог њеног почетка, се Богу молили, који су се подвизавали, клечали, не само за своје спасење, него за спасење целог рода људског. Они су клечали у осећању да клече пред домом Мајке Божје, знајући и верујући да неће Мајка Божја оставити своју децу изван куће. Али деца треба да знају како да закуцају на врата своје Мајке. Само тамо где постоји сусрет Бога и човека, човека и Мајке Божје, благодати Божје и смирења човековог, ту постоји и истинско сведочанство, на које смо сви призвани и позвани да сведочимо својим животом. Не постоје две истине, зато је Господ и рекао: Ја сам пут, истина и живот. Зато Бог хоће да ми будемо судеоници сведочанства, тако што ћемо благодат Његову, која је у нама, да дејствује у нама да нам она крчи пут. А на нашем земаљском путу не знамо када ће нека препрека стати на наш пут. То не сме да нас обеснажи, него да нас подстакне да призовемо Мајку Божју у помоћ, која може сваку нашу препреку, сваку нашу тугу, како да пребродимо све ово на путу ка спасењу, било да је дошло од самих нас или од других. Највеће препреке које ми стављамо или други, су наши греси, злоба људска, пакост, препреке које стоје на путу. Али ко призове Мајку Божју, Она ће га водити, поручио је Владика и додао:

-Данас прослављамо увођене Пресвете Богородице у Храм Божји, као бисмо се и ми угледали да и ми направимо у себи храм Божји, јер у храму Божјем живи Бог, Мајка Божја, анђели, светитељи. Она је уведена у Храм као трогодишња девојчица, да се васпитава, а реч “питати” је словенска реч, што значи “хранити”. Она се хранила благодаћу Божјом, читањем Светог Писма,

слушања речи Божје и извршавањем Светога Писма. Зато Христос и каже на крају данашњег Јеванђеља: Благо онима који слушају реч Божју и испуњују је. Највећи значај Богородице јесте што је Она родила Бога, и зато благо роду људском што нам је даровао Пресвету Богородицу. Треба стално да се сећамо и Њене љубави и Њене жртве, али на првом месту да се сећамо Њеног смирења. Јер када је Свети архангел Гаврило јавио да ће Она родити Спаситеља Света, за разлику од данашњег човека који би експлодирао од своје гордости и сујете, Она је у смирењу рекла: Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи твојој. Прихвата оно што Бог говори, што Бог хоће и тиме нам показује пример да и ми треба да прихватимо вољу Божју.

-Помолимо се Господу и Мајци Божијој да нас увек подсећају на то искупитељско дело Божје, којим нас је искупио, и како Свети Оци кажу, да све што је Господ чинио и чини у овом свету, чини кроз кроз Богородицу. Не тугујмо шта год да нас снађе у животу, имајмо наду, имајмо веру, да ће нам Мајка Божја помоћи. И све што нас снађе, да примамо са благодарношћу. Јер ако примимо искушења са благодарношћу, онда ћемо осетити благодатно дејство сутра кад нас Бог и Мајка Божја обрадују, баш зато што смо све прихватили у смирењу, истакао је владика Јован и честитао славу каленићкој светој обитељи, игуманији Нектарији и сестринству.

Уочи празновања Ваведења Богородичиног, Епископ шумадијски и администратор Архиепископије београдско-карловачке г. Јован је служио свечано празнично бденије у Саборном храму Успења Пресвете Богородице у Крагујевцу.

Извор: Епархија шумадијска

— spc.rs